

VYPRÁVĚNĚ Z CHALUPY

Středa, 08 listopad 2017

Je to smutný příběh. Příběh vyprávěný vnučkou mého kamaráda z horské chalupy dole cestě do městečka. Příběh z Velikonocemi. S manželkou jsme chalupu na vítání Jara s láskou připravovali. Horalé vítají svátek Jara, i když se po kolena brodí ve sněhu. Nebylo tomu jinak ani letos. I když letos byla zima na sníh docela chudá.

Scápaní nohama nám prozradilo, že se někdo hrne do chalupy. Na prahu stojí Vinček, jo ten z dolní chalupy. Vedle stojí krásná mladá dívka. Dovídáme se - je to vnučka Vinčka. Byla by ráda, prostě chce mi vyprávět svůj příběh, a zda by se zveřejnit? Jako ponaučení. Ponaučení ostatním holkám. Sedíme, v krbu hořící polena přehřívá teplo. Pijeme horký lipový čaj s medem a Lenka, tak si říká vnučka od Vinčka, v teple chalupy roztává a pomalu rozváděná začíná ze sebe soukat svůj příběh: "Odmala jsem se ráda vydávala, oblékala do různých prostě vydávala se zrcadlem, později přemamkou, taťkou i bráškou. Bráška z toho měla škvandou, a jak mohl, tak mě škádlil. Na základce mi přemestaly stařičky spolužáčky a začala jsem hltat různé časopisy s krásnými holkama. Jo, být tak fotomodelkou... bylo mé velké přání. Až do střední to na nás brali jako výstřelek, který v pubertě přejde. Nepřemě. Na střední, když mě táta dostávalo tvary s mírama, k tomu braly dech, já se začala poohlížet po agentuře, která zajímá slušně pro fotomodelky. Jojo, tajně, aby na nás nevšly. Nebudu to protahovat. Až pár měsíců přematurou jsem narazila na inzerát, že jistá agentura KRÁSNÁ TVÁŘ dává konkurs pro slušné tváře roku. Přihlásila se! Našim ani muk.. Byla to fakt klika, docela mě hlídali. Dostavila jsem se do soukromé vilky na okraji města. Holek jako nastláno. Vzalo mi to dech. Po nějaké době přemě;la i na mne. Spousta fotek i v prádle. Prý se ozvou. To nebylo dobré, ale žádné zoufalství se nekonalo. Přikámi si - uvidíme... Ve škole kole mi hrozil propadák, prospěch aškol;el dolů a naškol;ileli. Táta přemádl a dostala jsem zaracha. Ani krok z domu! Užít, užít a zase užít! Jo, fakt prudili. Víte, říká se.... "Kdo si počít ten se doká" a já se dočkala. Na e-mail mi přemě;la zpráva od agentury HEZKÁ TVÁŘ, že... (podrobnosti nejsou důležité), na nic jsem tedy neekala, sbalila kufr a vzala roha. Doma na nás ekal jen dopis na vysvětlenou a rozloučenou. "Mamko, tati a bráško;ko. Nebojte se, nezlobte se, jen letím fotit. Taková šance se neodmítá. Maturu odkládám. Ozvu se. Mám vás všechny ráda. Posílám pusku." aškol;ance se neodmítá. Maturu odkládám. Ozvu se. Mám vás všechny ráda. Posílám pusku.

Agentura chrlila plno slibů a vypadalo úžasné. Focení, pláve v Thajsku. No, super. Byla jsem nadšená a na nás ani nepomyslela. Jak jim je, a tak. Má hlava přeměce létala v povětří. Soustředěná b v luxusním hotelu Cillaroin. Jo, vybrali nás jen čtyřmi. Ráno jsme ekaly přem hotelem, autem nás měli hodit na letiškol;tě. "Lence se najednou oškol; zalily slzami a nakonec se rozběhly. Chvilku trvalo, než se trochu uklidnila a mohla, aškol; vzlykajíc, opřít pokračovat: "U chodníku zaparkovalo - no to úžasný dlouhý auto, je to jedno, prostě paráda. Ažidiškol; vystoupil, uklonil se a říká: "Dámy, nastupovat!" Uvelebily jsme se a každá dostala jiškol; připravenou sklenku se škol; ampusem. "Tak holky, na nový život!" Opřít se jí přem té vzpomínce za slzama, ale pokračovala: "Víc si nepamatuji. Procitnutí nikomu nepřemě. Bylo to hrozné. Malý pokojík a velká postel, kolem dokola zrcadla místo oken. Blesklo mi hlavou: Thajsko by vypadalo asi jinak, ne? Srdce jsem měla aškol; v krku a ekala, co se bude dít. Neekala jsem dlouho. Do pokojíka veškol;li dva hnusani. Vysvětlili mi, že jsem jejich majetek, a budu dškol;lat, co mi říkáškol;í, a abych to pochopila, tak mne oba znásilnili. ĀEasem jsem se dozvěškol;la, že jsme jen kous hranicema v Německu - a jasně - v bordelu. Nebudu vypoškol;ítávat, kolik jsem toho proběhly, kolik ran jsem dostala, nežkol; jsem přeměkali, jsem dostala rozum. Makalo nás tam nepoškol;itano. Holky z celé východní Evropy...

Mé zoufalství nebralo konce. Až jeden opravdu slušný zákazník si mě oblíbil a aškol;asto vyadoval pouze mé slušně přem jednom naškol;em dostaveníškol;ku jsem si dodala odvahy a vškol;em mu vřemě;la. Docela byl v škol;oku. Myslel, že tam makáme s radostí a o své věli. Ten pán, jméno nebudu uváděškol;at, byl váškol;ený a stálý host a dobrý zákazník. Za úplatu pak dostal povolení, aby mě vzal na projížškol;dku a posezení u krásného jezera. Kdyžkol; jsme nastupovali do auta, jen na mne krátce mrkl a pak užkol; jsme jen jeli... jeli... jeli! Za naškol;imi hranicemi mne přemedal policii. Vškol;em si vyslechli, zaprotokolovali. Já breškol;ic škol;stím podepsala. Návrat? Neskuteškol;ná radost ze shledání s rodinou, s kamarádkama atd. A nyní? Jsem u dškol;deškol;ka, abych.. abych.. "Opřít se rozběhly. Āekl bych škol;stím, že je doma, doma mezi svými. A slyškol;et o focení? Hádejte! ĀEasem jsme se dozvěškol;li, že naškol; policie ve spolupráci s Německou bandou chytila a vškol;echny ty zúškol;astně ekala odmškol;na, kterou si zaslouškol;ili. Já, co jsem slíbil, tímto plním.

-doktor-